

Pytanie trzecie:

- 5) Czy do celów stosowania art. 4 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich można brać pod uwagę okoliczności, które zaistniały po zawarciu umowy, jeżeli tak wynika z analizy przepisów krajowych?

Pytanie czwarte:

- 6) Czy art. 693 ust. 2 LEC, zmieniony przez Ley 1/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie może on stanowić przeszkody dla ochrony interesów konsumentów?
- 7) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników w myśl zasad równoważności i skuteczności, gdy sąd krajowy bada istnienie nieuczciwego warunku umowy dotyczącego natychmiastowej wymagalności, powinien uznać go za niebyły i wyciągnąć właściwe temu konsekwencje, nawet jeżeli przedsiębiorca odczekał minimalny okres przewidziany w przepisach krajowych?

(¹) Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 12 września 2014 r. – Christian Pujante Rivera przeciwko Gestora Clubs Dir, S.L. i Fondo de Garantia Salarial

(Sprawa C-422/14)

(2014/C 421/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Pujante Rivera.

Strona pozwana: Gestora Clubs Dir, S.L. i Fondo de Garantia Salarial.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli należy przyjąć, że pracownicy zatrudnieni na czas określony, których umowa wygasa na skutek przyczyny upływu czasu, znajdują się poza zakresem zastosowania i ochrony dyrektywy 98/59 (¹) dotyczącej zwolnień zbiorowych z powodów określonych w art. 1 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy (pytanie prejudycjalne w zawisłej sprawie C-392/13), to czy zgodne z celem dyrektywy byłoby z kolei wliczanie ich dla celów określenia liczby pracowników „zazwyczaj” zatrudnianych w zakładzie pracy (lub przedsiębiorstwie w Hiszpanii) w celu obliczenia progu liczbowego dla zwolnienia zbiorowego (10 % lub 30 pracowników, uregulowanego w art. 1 lit. a) i) dyrektywy?
- 2) Czy upoważnienie do „zrównania” „wygaśnięcia umowy o pracę” ze zwolnieniami, o którym mowa w akapicie drugim art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy 98/59 uzależnione jest od tego, „że zwolnień tych jest co najmniej pięć”, należy rozumieć w ten sposób, że taki warunek odnosi się do zwolnień, które zostały dokonane wcześniej przez pracodawcę w art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy, a nie do minimalnego numeru „zrównanych wygaśnięć umowy”, aby można było dokonać zrównania?

- 3) Czy pojęcie „formy wygaśnięcia umowy o pracę, które następują z inicjatywy pracodawcy, z jednego lub więcej powodów niezwiązanych z poszczególnym pracownikiem” określone w ostatnim paragrafie art. 1 ust. 1 dyrektywy 98/59 obejmuje umowne rozwiązanie umowy uzgodnione pomiędzy pracodawcą i pracownikiem, które pomimo iż następuje z inicjatywy pracownika, odpowiada wcześniejszej zmianie warunków pracy z inicjatywy pracodawcy w wyniku kryzysu przedsiębiorstwa, i za które ostatecznie wypłacane jest odszkodowanie w wysokości równej odszkodowaniu za bezprawne rozwiązanie stosunku pracy?

(¹) Dyrektywa Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 18 września 2014 r. – Valsts ieņēmumu dienests przeciwko SIA „Veloserviss”**

(Sprawa C-427/14)

(2014/C 421/30)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Valsts ieņēmumu dienests

Druga strona postępowania: SIA „Veloserviss”

Pytania prejudycjalne

Czy art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (¹) należy interpretować w ten sposób, że zasada uzasadnionych oczekiwań ogranicza możliwość przeprowadzenia powtórnie kontroli po zwolnieniu towarów i ponownego zbadania wyników pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów?

Czy prawo krajowe państwa członkowskiego może ustanawiać procedurę w zakresie dokonywania kontroli po zwolnieniu towarów przewidzianej w art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny i granice przeglądu wyników kontroli?

Czy art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że jest dopuszczalne, by prawo krajowe wprowadzało ograniczenia w przeglądzie wyników pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów, jeżeli otrzymano informację, w myśl której przepisy celne zastosowano na podstawie nieprawidłowych i niekompletnych danych, która to okoliczność nie była znana w momencie wydania decyzji w przedmiocie pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów?

(¹) Dz. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 18 września 2014 r. – Air Baltic Corporation AS przeciwko Lietuvos Respublikos specialiąją tyrimų tarnyba

(Sprawa C-429/14)

(2014/C 421/31)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Air Baltic Corporation AS

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos specialiąją tyrimų tarnyba